

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 9Ek/842/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119297286
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Veronika Kojšová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6119297286.4

Uznesenie

V exekučnej veci oprávneného: W. Š., I.. XX.XX.XXXX, G. Z. N. XXX/X, XXX XX W., právne zast.: JUDr. Ján Kizivat, advokát so sídlom kpt. Nálepku 8, 071 01 Michalovce, zapísaný v zozname SAK pod č. 0606, proti povinnému: DMF a. s., so sídlom Lastomírska 9, 071 01 Michalovce, IČO: 36 187 437, o vymoženie 52,03 Eur s príslušenstvom, vedenej u súdneho exekútora: JUDr. Rudolf Dulina, so sídlom exekútorského úradu Ľudovíta Štúra 12, 071 01 Michalovce, IČO: 31 311 482, pod značkou 30EX 385/19, o návrhu povinného na zatavenie exekúcie takto

rozhodol:

- I. Návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku z a m i e t a.
- II. Oprávnenému voči povinnému priznáva nárok na náhradu trov konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie vo výške 21,72 Eur, ktoré budú v prospech oprávnených vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa Návrhom na vykonanie exekúcie podaným na Okresný súd Banská Bystrica dňa 24.05.2019 domáhal od povinného vymoženiu istiny vo výške 52,03 Eur s príslušenstvom na základe exekučného titulu - Rozsudok Okresného súdu Michalovce zo dňa 22.12.2017, sp. zn. 8C/155/2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 09.04.2019 a vykonateľnosť dňa 13.04.2019 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 28.02.2019, sp. zn. 2Co/110/2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 09.04.2019.
2. Dňa 27.08.2018 bolo pod spisovou značkou 9Ek/842/2019, ECLI:ECLI:SK:OSBB:2019:6119297286.1 vydané Poverenie na vykonanie exekúcie, ktorým bol vykonaním exekúcie poverený súdny exekútor JUDr. Rudolf Dulina.
3. Súdny exekútor doručil dňa 20.09.2019 Okresnému súdu Banská Bystrica návrh povinného na zastavenie exekúcie.
4. V návrhu na zastavenie exekúcie povinný uvádza, že poverenie na vykonanie exekúcie, ktoré vydal Okresný súd Banská Bystrica dňa 27.08.2019 mu nebolo doručené. Dňa 03.09.2019 im bolo doručené upovedomenie o začatí exekúcie. Po oboznámení sa s predmetom upovedomenia opätovne zisťovali číslo účtu pre oprávnenú, pričom bolo zistené, že táto už nežije. Z uvedeného požadované finančné prostriedky boli zaslané na zistený účet právneho zástupcu oprávneného. K nezaplateniu čiastky došlo z toho dôvodu, že nikde nebol uvedený účet žalobkyne, na ktorý mali byť finančné prostriedky poukázané. Na základe uvedeného povinný žiada zrušiť konanie voči nim, pretože dôvodom tohto stavu bola táto príčina a nie nerešpektovanie súdneho rozhodnutia, ale v nemožnosti zistenia čísla účtu, na ktorý mali byť finančné prostriedky zaslané.
5. K návrhu povinného na zastavenie exekúcie sa vyjadril aj oprávnený prostredníctvom právneho zástupcu. K tvrdeniam povinného o nedoručení poverenia na vykonanie exekúcie uvádza, že podmieňovanie zastavenia exekúcie tým, že povinnému nebolo doručené poverenie pre súdneho exekútora je zjavne nedôvodné a v rozpore so zákonom. Ďalej uviedol, že z exekučného titulu je zrejmé, že rozsudok OS Michalovce, č. k. 8C/155/2013 zo dňa 22.12.2017 v spojení s rozsudkom KS Košice, sp. zn. 2Co/110/2018 zo dňa 28.02.2019 nadobudol právoplatnosť čo do výroku pod bodom

I., ktorým bola uložená povinnosť povinnému ako žalovanému zaplatiť oprávnenej ako žalobkyni sumu 52,03 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,5 % ročne zo sumy 52,032 od 17.07.2013 do zaplataenia, a to v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, nadobudol právoplatnosť dňa 09.04.2019 a stal sa vykonateľným dňa 12.04.2019. Povinný mal povinnosť splniť súdom uloženú povinnosť najneskôr dňa 12.04.2019, pričom reálne tak urobil až dňa 04.09.2019, keď istinu bez súdom priznaného úroku z omeškania uhradil na účet právneho zástupcu oprávnenej. Oprávnenej nie je známe, z akých dôvodov trvalo povinnému zisťovanie bankového spojenia - účtu oprávnenej takmer 5 mesiacov, ak údaje oprávnenej sú uvedené v právoplatných a vykonateľných rozhodnutiach súdov a nič nebránilo povinnému, aby svoju povinnosť v lehote stanovenej súdom zrealizoval úhradou k rukám oprávnenej priamo na jej adresu. Taktiež oprávnená poukazuje na skutočnosť, že povinný mal k dispozícii tak telefonický, ako aj emailový kontakt na právneho zástupcu oprávnenej, ako aj údaje o jeho bankovom spojení v priebehu celého súdneho konania, ktorého výsledkom bol exekučný titul. Z tohto dôvodu má oprávnená za to, že skutočnosti uvádzané povinným sú výlučne účelovým tvrdením v rozpore s reálnou skutočnosťou a nie sú dôvodom na zastavenie exekúcie. Zároveň je nepochopiteľné, že pri dlhodobom zisťovaní účtu oprávnenej dospel povinný k zisteniu, že táto zomrela, čo je nepravdivá skutočnosť. Oprávnená má za to, že nie sú splnené podmienky na zastavenie exekúcie a žiada, aby súd návrhu povinného nevyhovel a priznal jej trovy exekučného konania za spracovanie vyjadrenia k návrhu na zastavenie exekúcie v celom rozsahu.

6. Súdny exekútor vydal upovedomenie o začatí exekúcie bolo doručené povinnému dňa 04.09.2019. Návrh na zastavenie exekúcie podal povinný dňa 13.09.2019. Súd konštatuje, že návrh povinného bol podaný v zákonom stanovenej 15-dňovej lehote.

7. Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví, v celom rozsahu alebo v časti, ak

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť,
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

8. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodom podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

9. Podľa § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku, ak je tu dôvod na zastavenie exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

10. Exekučný súd v konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t.j. dňom, v ktorom bol návrh na vykonanie exekúcie doručený súdu. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý ho podal. Ustanovenie § 61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré musí súd exekúciu zastaviť, a to bez ohľadu na to, či to účastník konania navrhol. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaného ustanovenia Exekučného poriadku, z ktorého vyplýva, že návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Povinný musí uviesť okolnosti, ktoré podľa neho po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vykonateľnosti bránia.

11. Súd k tvrdeniu povinného o nedoručení poverenia na vykonanie exekúcie uvádza, že poverenie na vykonanie exekúcie sa doručuje výlučne exekútorovi. Uvedené vyplýva z ustanovenia § 57 odsek 1 Exekučného poriadku: „Vydané poverenie na vykonanie exekúcie súd odošle poverenému exekútorovi spolu s rovnopisom návrhu na vykonanie exekúcie alebo spolu s údajmi z návrhu na vykonanie exekúcie. Doručením poverenia na vykonanie exekúcie exekútorovi sa začína exekúcia.“

12. K tvrdeniam povinného o úmrtí oprávnenej súd uvádza, že pri posudzovaní návrhu na vykonanie exekúcie súd zisťoval, či každý z účastníkov exekučného konania má procesnú spôsobilosť. Súd v ktoromkoľvek štádiu konania ex offo prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých možno vo veci konať a rozhodnúť. Súd preto aj pri rozhodovaní návrhu na zastavenie povinného zisťoval, či každý

z účastníkov má procesnú spôsobilosť. Súd k uvedeným námietkam povinného o úmrtí oprávneného uvádza, že bola vykonaná lustrácia v registri obyvateľov. Súd predmetnou lustráciou zistil, že tvrdenia povinného sa nezakladajú na pravde a oprávnený žije.

13. Podľa § 61 CSP, procesnú subjektivitu má ten, kto má spôsobilosť na práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva.

14. Podľa § 161 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").

15. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentrácii a intervencii sa nepoužijú.

16. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“), spôsobilosť fyzickej osoby mať práva a povinnosti vzniká narodením. Túto spôsobilosť má aj počaté dieťa, ak sa narodí živé.

17. Podľa § 7 ods. 2 Občiansky zákonník, smrťou táto spôsobilosť zanikne. Ak smrť nemožno preukázať predpísaným spôsobom, súd fyzickú osobu vyhlási za mŕtvu, ak zistí jeho smrť inak. Za mŕtveho súd vyhlási aj nezvestnú fyzickú osobu, ak so zreteľom na všetky okolnosti možno usúdiť, že už nežije.

18. K tvrdeniam povinného o nemožnosti zistiť bankové spojenie - účet na oprávnenú a nemožnosť plniť nárok oprávnenej súd uvádza, že takýto dôvod nie je dôvodom na zastavenie exekúcie. Povinný v zmysle právoplatného a vykonateľného exekučného titulu bol zaviazaný plniť oprávnenej, pričom v exekučnom titule nebol určený spôsob plnenia. Povinný nemusel plniť na bankový účet oprávnenej, ale mohol zvoliť aj inú možnosť plnenia, ako napríklad prostredníctvom poštovej poukážky, priamo do rúk oprávnenej a pod. Povinný mohol zvoliť akýkoľvek preukázateľný spôsob plnenia oprávnenej. Súd má v tomto prípade za to, že povinný žiadnym spôsobom nepreukázal splnenie povinnosti, na ktorú bol zaviazaný exekučným titulom. Súd má za to, že povinný dobrovoľne nesplnil to, čo mu bolo exekučným titulom uložené.

19. Na základe preskúmania namietaných skutočností, exekučného titulu, príloh a návrhu povinného na zastavenie exekúcie, súd dospel k záveru, že povinný vo svojom návrhu neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali rozhodnutie o zastavení exekúcie a tieto nepreukázal relevantnými dôkazmi. Samotné tvrdenia povinného, uvedené v návrhu na zastavenie exekúcie, nie sú dôvodmi postačujúcimi pre rozhodnutie súdu o zastavení exekúcie podľa platnej a účinnej právnej úpravy, a preto predmetný návrh povinného na zastavenie exekúcie v celom rozsahu v súlade s § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.(I. výrok)

20. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

21. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

22. Podľa § 199e Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene (§ 9 až 14 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

23. Podľa § 13a ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „Vyhláška“), odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby: c) ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

24. Exekučný poriadok má osobitnú úpravu týkajúcu sa trov exekúcie oprávneného. Podľa ustanovenia § 199d Exekučného poriadku, má oprávnený voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie

exekúcie alebo v dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie. Exekučný poriadok teda v zásade predpokladá, že v konaní vzniknú dôvodne vynaložené a účelné trovy exekúcie predovšetkým oprávnenému. Rozhodnutie o trovách exekúcie však nepochybne musí tiež zodpovedať všeobecnej zásade spravodlivosti súdneho konania, ako jednej z nosných zásad akéhokoľvek (teda aj exekučného) konania. Aj pri rozhodovaní o trovách exekúcie je preto nevyhnuté vychádzať z konkrétnych okolností danej veci a zohľadniť všetky osobitosti relevantné z hľadiska rozhodovania o trovách exekúcie.

25. Trovy vynaložené účastníkom konania v spore musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku alebo procesná ochrana proti takémuto tvrdenému nároku. Účelnosť sa v zásade dá stotožniť s nevyhnutnosťou alebo právnou možnosťou vynaloženia trov spojených s ústavne zaručeným právom na právnu pomoc v zmysle článku 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a trovy právneho zastúpenia sa vo všeobecnosti za účelne vynaložené považujú. Účelnosť vynaložených nákladov je podmienkou ich priznania, avšak podmienkou je, že ide o výdavky potrebné na uplatňovanie či bránenie práv účastníka konania. Poukazujúc sa vyššie uvedené, účastník konania - oprávnený, ktorý mal plný úspech v súvislosti s rozhodovaním o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov, ktoré potreboval na uplatňovanie práva alebo bránenie práva proti účastníkovi - povinnému, ktorý úspech nemal.

26. Oprávnený si v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie uplatnil nárok na náhradu trov exekučného konania vo výške 100%. Súd za použitia ustanovení exekučného poriadku priznal oprávnenému náhradu trov vo výške 21,72 Eur pozostávajúce z jedného polovičného úkonu za právnu službu vo výške 8,30 Eur, režijného paušálu vo výške 9,80 Eur a DPH 20% vo výške 3,62 Eur.

27. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, súd pri rozhodovaní o trovách exekúcie oprávneného, ktoré mu vznikli v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, priznal oprávnenému nárok na náhradu trov konania vo výške 21,72 Eur, ktoré budú vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie vydanom po právoplatnosti tohto uznesenia. (II. výrok)

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.